

Török Nándor

Részletek A szerelem hősei ciklusból

Tibullushoz

Római lovagként bátor erénnyel,
merénylettel felért híres mondatod,
de a dalnokokra mondd meg, hogy hatott
a késő korokban szemben a kénnyel?

S bárkire hatott? (mit senki se szégyell,
öntudat nélküli császári hakni).
És ma értékelik, s hogy fog holnap hatni
arra, ki nincs jóban önérzetével?

*„Büszkébb vagyok szeretőm szépségére,
mint arra, hogy római polgár vagyok.”*
S hiába állt eléd törvény és a jog,

dacodban újra forrt néped hűlt vére,
okozat helyett fontosabb volt az ok,
erősebb volt az elv, mit elvártak 'azok'.

Catullushoz

*„Gyűlölök és szeretek.”*¹ E két érzés kísért el
létednek kurta útján, mit epe s méz vegyített.
S szép Lesbiád oka volt, de sekély elégtétel,
hogy a sár'aranykorhoz érénye rongya illett.

Pajkos carmenek hüen (nem ellene, de érte),
meg precíz epigrammák, ha szóltak faragatlan,
*„Poéta jó, ha tiszta, ám ne a költeménye,”*²

¹ C_LXXXV. 1–2

² C_XVI. 5–6

de, mert sárról daloltál, tán te is jártál abban,
s Rómát az istenekkel e híg latyak benyelte,
mert „*a mindent-ölelő*”³ Jupiter bűnre bünt tett,
gyarló földi, ha nem volt az égiek kegyeltje
(mi odafent se érdem), a vétke lent is bűn lett.

S csókot hiába adtál tisztán ölelve százat,
majd ezret, újra százat, s még százat, újra ezret,⁴
a perc pilléje elszállt, s a pihe hó-alázat
helyén csatakos úr lett végzetedben a kezdet.

Anakreóni

Anakreón, köszöntlek.
Hozzád is szól e pár sor.
Fejed bérce havas lett
kettőezer-ötszázszor,
s mindannyiszor nyár pora
elszállt, elmúlt sok század,
bor volt korod mákonya,
himnusza száll utánad.

Sok év hiába nem telt,
ha szomjazó emleget,
edényem most éppen telt,
rád üríték serleget,
megéneklek mámorod
(Dionüszosz korában
a víz nem nyújt jó okot),
s hordóhoz visz a lábam.

Talán az ösztönöm űz
s lantod hívó dallama,
Erósz nyila, örömtűz
szívemben, ha nyílana.

Borhoz kell a leányka:
a hús ital merszet ad,
s a lány forrón megáldja
fohászod, s meg nem tagad.

Kegyelnek az istenek
(erdőben őz, ha szalad
s nyomában ág megrezeg),
hozzájuk leng így szavad.
A jó szóban benne van
szellemed hű varázsa,
a szerelem kortalan,
s borban hígul a láza.

Anakreón, köszöntlek,
koldusnak friss morzsa hullt,
éhe egyik öröme,nek,
szomjamban már csillapult.

³ C_LXVIII./A 32

⁴ C_V./7–9